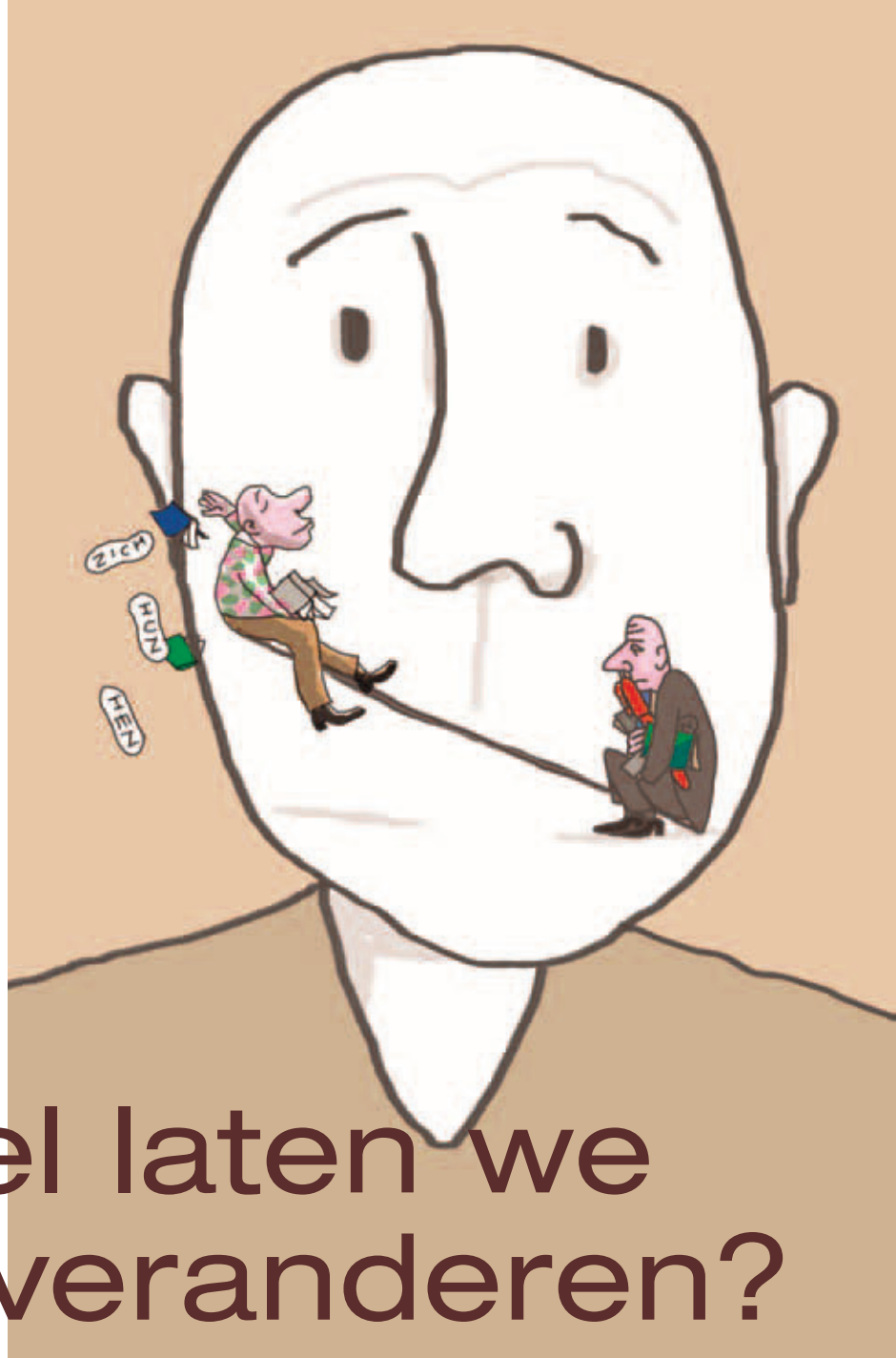

Is taalverandering in feite taalverloedering? Zo ver wil schrijver en oud-hoogleraar Nederlands als tweede taal René Appel zeker niet gaan, maar sommige veranderingen gaan volgens hem wel in een héél hoog tempo.

RENÉ APPEL

Hoe snel laten we de taal veranderen?

Pleidooi voor een middenpositie

“E n dat betekent dat er ook buien ontwikkelen”, zegt weerman Marco Verhoef in het *NOS Journaal*. ‘Zich ontwikkelen’, roep ik naar het scherm, ‘dat er zich ook buien ontwikkelen’. Marco Verhoef trekt zich er niets van aan. Een volgende keer zal hij weer zeggen dat het de vraag is wat de warme lucht doet, “die op de oceaan bevindt”. Wederkerende voornaamwoorden als *zich* lijken in de gevarenszone te zitten. Ze worden steeds vaker weggelaten. Hieronder nog wat voorbeelden, afkomstig van de televisie of uit de krant.

- We willen horen wat er allemaal afspeelt rond burgemeester Hoes.
- Dat komt omdat ze niet realiseren wat er aan de hand is.

- We zullen Clarence blijven herinneren om zijn intellectuele interviews.
- Als de Schotten afscheiden, kan Madrid een referendum voor Catalonië niet weigeren.
- De kunst is te concentreren en je zenuwen in bedwang te houden.

Stel dat de weglating of verdwijning van het wederkerend voornaamwoord doorzet, hoe ‘erg’ is dat? Er is veel oppositie tegen dit soort veranderingen. Lees in dit blad de rubriek ‘Taalergernissen’ – waar niet voor niets het woordje *erg* in voorkomt – er maar op na. Taalverandering is in de visie van deze opposanten synoniem met taalverloedering. Daartegenover staan degenen die volhouden dat taal nu eenmaal een ‘levend verschijnsel’ is en dat veranderingen daarom ‘natuurlijk’ en dus ook onvermijdelijk zijn.